

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 7

Vydána dne 8. května 1974

Cena F

OBSAH:

44. Celní zákon
45. Usnesení Federálního shromáždění o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění
46. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Národního výboru hlavního města Prahy ve volebním obvodu č. 84 (Praha 5)
47. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu o změně vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 3/1959 Ú. l., o zřízení podniku Polytechna, podniku zahraničního obchodu pro zprostředkování technické spolupráce, ve znění vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 32 1961 Sb.
48. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se mění vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 163/1970 Sb., o zřízení Tuzexu, podniku zahraničního obchodu
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

44

CELNÍ ZÁKON

ze dne 24. dubna 1974

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Účel celního zákona

Účelem celního zákona je zajistit ochranu zájmů Československé socialistické republiky při dovozu, vývozu a průvozu zboží, upravit celní kontrolu dovozu, vývozu a průvozu zboží a stanovit práva a povinnosti orgánů celní správy, jakož i osob a organizací při celní kontrole.

HLAVA PRVNÍ

ORGANY CELNÍ SPRÁVY A JEJICH ORGANIZACE

§ 2

**Federální ministerstvo zahraničního obchodu
a Ústřední celní správa**

(1) Ústředním federálním orgánem státní správy pro oblast celnictví, celní politiky a celních tarifů je federální ministerstvo zahraničního obchodu. Ústřední celní správa je zvláštní složkou federálního ministerstva zahraničního obchodu.

(2) V čele Ústřední celní správy je generální ředitel. Zástupcem je náměstek generálního ředitele Ústřední celní správy.

(3) Jestliže je generálním ředitelem Ústřední celní správy občan České socialistické republiky, je náměstkem generálního ředitele Ústřední celní správy občan Slovenské socialistické republiky a naopak.

(4) Generálního ředitele Ústřední celní správy a jeho náměstka jmenuje a odvolává ministr zahraničního obchodu Československé socialistické republiky.

§ 3

Celní ředitelství

(1) Celní ředitelství pro Českou socialistickou republiku a Celní ředitelství pro Slovenskou socialistickou republiku (dále jen „celní ředitelství“) působí jako orgány Ústřední celní správy pro území republik.

(2) V čele celního ředitelství je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr zahraničního obchodu Československé socialistické republiky.

Celnice

§ 4

(1) Celnice jsou výkonnými orgány celní správy.

(2) Celnice zřizuje a jejich obvody stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy Československé socialistické republiky a republik. Federální ministerstvo zahraničního obchodu může zřizovat celní odbočky jako součást jednotlivých celnic.

(3) Celnice na území České socialistické republiky jsou přímo podřízeny Celnímu ředitelství pro Českou socialistickou republiku, celnice na území Slovenské socialistické republiky jsou přímo podřízeny Celnímu ředitelství pro Slovenskou socialistickou republiku.

(4) V čele celnice je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ředitel příslušného celního ředitelství.

§ 5

(1) Celnice na státních hranicích jsou pohraničními celnicemi. Celnice v přístavech, na letištích a na jiných místech, pokud provádějí vstupní a výstupní celní kontrolu, jsou rovněž pohraničními celnicemi. Ostatní celnice jsou vnitrozemskými celnicemi.

(2) Seznam celnic, celních odboček, jakož i územních obvodů celnic vyhlásí federální ministerstvo zahraničního obchodu.

Působnost Ústřední celní správy, celních ředitelství a celnic

§ 6

Ústřední celní správa

- a) řídí a koordinuje činnost celních ředitelství;
- b) zabezpečuje úkoly federálního ministerstva zahraničního obchodu v oblasti celnictví podle tohoto zákona v rozsahu stanoveném ministrem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky.

§ 7

Celní ředitelství

- a) řídí a kontroluje celnice na území republiky;
- b) spolupracuje se státními orgány republiky v případech, kdy provádění tohoto zákona se dotýká jejich působnosti.

§ 8

(1) Celnice

- a) provádí celní kontrolu při dovozu, vývozu a průvozu zboží;
- b) rozhoduje o propuštění dováženého, vyváženého a prováženého zboží;
- c) vyměřuje a vybírá clo;
- d) projednává celní přestupky;
- e) rozhoduje o ukládání pokut organizacím za porušení celních předpisů;
- f) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem.

(2) Celnice dále plní úkoly stanovené zvláštními předpisy.¹⁾

Součinnost orgánů celní správy s jinými orgány

§ 9

Orgány celní správy

- a) sdělují státním orgánům a Státní bance československé závažné případy porušování tohoto zákona při dovozu, vývozu a průvozu zboží;
- b) sdělují finančním správám a finančním odbočkám národních výborů zjištěné případy, kdy při dovážení nebo vyváženém zboží nebyly státu odvedeny daně, odvody nebo poplatky podle předpisů o daních, odvodech a poplatcích;

¹⁾ Zákon č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství,

vyhláška č. 31/1964 Sb., o řízení při vývozu,

vyhláška č. 32/1964 Sb., o řízení při dovozu,

vyhláška č. 63/1964 Sb., o ochraně proti zavlékání škůdců a chorob rostlin a plevelů při dovozu, průvozu a vývozu.

c) podávají státním notářstvím informace o dovozeném zboží, které bylo v cizině získáno dědictvím nebo darem, pokud podléhá notářským poplatkům,

d) oznamují prokurátoru nebo orgánům Sboru národní bezpečnosti zjištěné skutečnosti odůvodňující závěr, nasvědčující tomu, že při dovozu, vývozu a průvozu zboží došlo ke spáchání trestného činu.

§ 10

[¹] Státní orgány

a) poskytují orgánům celní správy všestrannou a účinnou pomoc při zajišťování zboží, které se dováží, vyváží nebo prováží v rozporu s tímto zákonem;

b) sdělují orgánům celní správy případy porušování tohoto zákona, pokud se o nich dovědí při výkonu své působnosti;

c) odevzdávají orgánům celní správy zboží k provedení řízení podle tohoto zákona.

[²] Orgány činné v trestním řízení jsou povinny po skončení trestního řízení odevzdat celnici zboží, které podléhá celní kontrole.

Příslušníci celní správy

§ 11

[¹] Příslušníky celní správy jsou pracovníci celnic, celních ředitelství a Ústřední celní správy, kteří podle pracovní smlouvy plní úkoly stanovené tímto zákonem.

[²] Příslušníkem celní správy se může stát československý státní občan, který

a) je oddán socialistickému společenskému zřízení;

b) je bezúhonný;

c) je způsobilý pro výkon celní kontroly;

d) splňuje stanovené kvalifikační předpoklady.

§ 12

[¹] Příslušník celní správy je povinen složit služební slib, který zní:

„Já, příslušník celní správy, slavnostně slibuji věrnost své socialistické vlasti, dělnické třídě a všemu pracujícímu lidu, vedenému Komunistickou stranou Československa.

Slibuji, že budu čestným a ukázněným příslušníkem celní správy, že budu při celní kontrole chránit zájmy socialistického státu a zákonná práva občanů.

Budu zdokonalovat svoji politickou připravenost na základě marxismu-leninismu, úroveň všeobecného a odborného vzdělání a dbát o svoji bezúhonnost. Píslně budu střežit státní a služební tajemství.“

[²] Složení služební slibu potvrdí příslušník celní správy podpisem.

§ 13

[¹] Funkce a kvalifikační předpoklady příslušníků celní správy stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí.

[²] Služební stejnokroj příslušníků celní správy, způsob jeho nošení a hodnosti příslušníků celní správy stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu.

§ 14

[¹] Příslušníci celní správy jsou oprávněni nosit zbraň na místech a za podmínek, které stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem vnitra.

[²] Příslušník celní správy oprávněný nosit zbraň podle odstavce 1 může použít zbraň při provádění celní kontroly jen v těchto případech:

a) aby v případě nutné obrany odvrátil útok vedený proti jeho osobě, nebo mu bezprostředně hrozící, nebo útok na život jiné osoby;

b) aby na celním přechodu zamezil útoku nebezpečného pachatele, jenž se na opětovnou výzvu nezastaví a nelze-li útoku zabránit jinak;

c) aby zamezil útoku osoby, která se pokouší uniknout celní kontrole a přejít státní hranice, po opětovné výzvě se nezastaví a která nemůže být jinak zadržena;

d) aby na celním přechodu přinutil k zastavení dopravní prostředek, jenž na pokyn nebo na výzvu nezastaví.

[³] Při použití zbraně je příslušník celní správy povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život a zdraví jiných osob; rovněž je povinen co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

[⁴] Příslušník celní správy nesmí použít zbraně v případě, kdy lze sledovaného účelu dosáhnout mírnějšími prostředky.

[⁵] Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem vnitra podrobněji upraví podmínky, druh a způsob použití zbraně a podmínky, druh a způsob použití mírnějších prostředků příslušníkem celní správy.

§ 15

Povinnost mlčenlivosti

[¹] Příslušníci celní správy a ostatní pracovníci celní správy jsou povinni zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dovědí při plnění pracovních úkolů.

[2] Federální ministerstvo zahraničního obchodu, celní ředitelství nebo celnice mohou příslušníka celní správy a jiného pracovníka celní správy povinností uvedené v odstavci 1 zprostit.

HLAVA DRUHÁ

CELNÍ ÚZEMÍ, CELNÍ POHRANIČNÍ PÁSMO A SVOBODNÉ CELNÍ PÁSMO

Celní území a celní pohraniční pásmo

§ 16

Území Československé socialistické republiky je jednotným celním územím.

§ 17

(1) Celní pohraniční pásmo je územní pruh do vzdálenosti 5 km od státních hranic. Součástí celního pohraničního pásma nejsou obce, jimiž probíhá čára vymezující celní pohraniční pásmo a ani obce uvnitř celního pohraničního pásma, spojené s celním přechodem železniční tratí nebo silnicí.

(2) Ostatní území, které není celním pohraničním pásmem, je celním vnitrozemím.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem vnitra stanoví podrobnosti týkající se vymezení celního pohraničního pásma.

Svobodné celní pásmo

§ 18

(1) V zájmu rozvoje mezinárodní hospodářské spolupráce, zejména zahraničního obchodu, může být zřízeno na území Československé socialistické republiky svobodné celní pásmo.

(2) Svobodné celní pásmo slouží k uskladňování zboží.

(3) Zboží uskladněné ve svobodném celním pásmu může být upravováno a zpracováváno.

(4) Zboží se propouští do svobodného celního pásma bez vybrání cla nebo celní jistoty.

§ 19

(1) Svobodné celní pásmo zřizuje federální ministerstvo zahraničního obchodu.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podmínky pro uskladňování zboží ve svobodném celním pásmu a podmínky, za nichž může být zboží uskladněné ve svobodném celním pásmu upravováno nebo zpracováváno.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví způsob celní kontroly u zboží, které má být uskladněno ve svobodném celním pásmu, nebo z něho vyskladněno.

HLAVA TŘETÍ

CELNÍ KONTROLA

Oddíl první

Všeobecná ustanovení

§ 20

(1) Celní kontrola zajišťuje ochranu národohospodářských a jiných celospolečenských zájmů při dovozu, vývozu a průvozu zboží.

(2) Celní kontrola dovozu, vývozu a průvozu zboží zajišťuje dodržování práv a povinností stanovených tímto zákonem a předpisy podle něho vydanými, jakož i dodržování práv a povinností stanovených zvláštními předpisy o dovozních, vývozních a průvozních zákazech a omezeních a o oprávnění k zahraničně obchodní činnosti.

§ 21

Celní kontrole podléhá všechno dovážené, vyvážené a provážené zboží.

Zboží

§ 22

(1) Pro účely tohoto zákona jsou zbožím veškeré hmotné věci movité, s výjimkou věcí a jiných hodnot, jejichž dovoz a vývoz upravují předpisy o devizovém hospodářství.²⁾

(2) Z věcí, jejichž dovoz a vývoz upravují předpisy o devizovém hospodářství, podléhá celní kontrole dovoz, vývoz a průvoz zlata pro průmyslové účely.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou, co se rozumí zlatem pro průmyslové účely.

§ 23

Obchodním zbožím jsou věci, které jsou předmětem zahraničně obchodní činnosti. Ostatní věci jsou neobchodním zbožím.

§ 24

Zboží podléhá celní kontrole

a) při dovozu od vstupu zboží na území Československé socialistické republiky až do doby, kdy celnice zboží propustí do volného oběhu v tuzemsku, nebo dokud nebude zboží z vázaného oběhu v tuzemsku vyvezeno zpět do ciziny;

²⁾ Zákon č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.

b) při vývozu od předložení zboží celníci až do doby, kdy zboží přestoupilo státní hranice, nebo dokud nebude zboží, které bylo propuštěno do vázaného oběhu v cizině, dovezeno zpět do tuzemska, nebo dokud je celnice nepropustí do volného oběhu v cizině;

c) při průvozu od vstupu zboží na území Československé socialistické republiky až do jeho výstupu do ciziny.

Oddíl druhý

Provádění celní kontroly

Celní prohlídka

§ 25

(1) Celní kontrola se provádí celní prohlídkou zboží, kontrolou dokladů, písemností, dopravních a průvodních listin.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou podrobnosti o provádění celní kontroly.

§ 26

(1) Při celní prohlídce se zjišťuje druh, množství a jiné skutečnosti o zboží, potřebné k posouzení, zda se dovoz nebo průvoz zboží uskutečňuje v souladu s tímto zákonem.

(2) Při celní prohlídce musí být šetřeny ústavní a jiné zákonné předpisy o ochraně osobní svobody a listovního tajemství.

§ 27

(1) V rámci celní prohlídky mohou příslušníci celní správy provádět osobní prohlídku v případech důvodného podezření, že osoba při přestupu státních hranic ukrývá u sebe zboží.

(2) Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, jestliže výzva příslušníků celní správy, aby podezřelá osoba vydala ukrývané zboží, je bezvýsledná.

§ 28

Celní prohlídka listovních zásilek se provede pouze tehdy, je-li důvodné podezření, že listovní zásilky obsahují nejen písemná sdělení, ale i zboží.

§ 29

Osvobození od celní prohlídky

(1) Celní prohlídce nepodléhá

a) zboží dovážené a vyvážené při cestách z ciziny nebo do ciziny představiteli Československé socialistické republiky, jakož i představiteli České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky;

b) zboží dovážené, vyvážené nebo provážené při cestách z ciziny nebo do ciziny představiteli jiných států a ostatních osob, které požívají výsady a imunity podle mezinárodních smluv.

(2) Celní prohlídce dále nepodléhá

a) diplomatická pošta federálního ministerstva zahraničních věcí a československých zastupitelských úřadů a diplomatická pošta osvobozená od celní prohlídky podle mezinárodních smluv;

b) zboží, u něhož v jednotlivých případech povolí osvobození federální ministerstvo zahraničního obchodu.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem zahraničních věcí stanoví vyhláškou podrobné vymezení okruhu osob a případů, kdy zboží nepodléhá celní prohlídce.

§ 30

Přímý dohled a celní závěra

(1) Zboží podléhající celní kontrole může být dáno pod přímý dohled příslušníků celní správy nebo pod celní závěru.

(2) Celní závěrou se rozumí zajištění zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech, obalech a v místnostech plombou, pečeti, známkou nebo jinými prostředky tak, aby z nich nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich vložit, aniž zůstanou viditelné stopy lomu zajištěného prostoru nebo poškození celní závěry.

Oddíl třetí

Oprávnění příslušníků celní správy při provádění celní kontroly

§ 31

Při celní kontrole mohou příslušníci celní správy vstupovat do místností a prostorů socialistických a jiných organizací, v nichž se nachází zboží podléhající celní kontrole, a nahlížet do písemností socialistických a jiných organizací týkajících se zboží, které podléhá celní kontrole.

§ 32

V celním pohraničním pásmu mohou příslušníci celní správy zastavovat osoby a dopravní prostředky, provádět celní prohlídku zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladů a dopravních a průvodních listin.

HLAVA ČTVRTÁ

DOPRAVA ZBOŽÍ PŘES STÁTNÍ HRANICE

§ 33

Přihlašování zboží na státních hranicích

Osoby a organizace, které dopravují zboží přes státní hranice, jsou povinny pohraniční celníci zboží přihlásit a předložit spolu s doklady vztahujícími se na dovoz, vývoz a průvoz zboží.

§ 34

Celní cesty a celní přechody

(1) Doprava zboží přes státní hranice může být prováděna jen po celních cestách a celními přechody.

(2) Celními cestami jsou stanovené úseky železničních, silničních a vodních cest, vedoucí od celního přechodu k pohraniční celnici, a při letecké dopravě letové cesty mezi státními hranicemi a celním letištěm.

(3) Celní cesty stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem vnitra.

(4) Doprava zboží po celní cestě musí být provedena bez průtahů, beze změny nákladu a bez odbočení z celní cesty.

(5) Celní přechod je místo určené pro přestup osob a dopravu zboží přes státní hranice.

(6) Federální ministerstvo zahraničního obchodu může povolit v jednotlivých případech dopravu zboží přes státní hranice mimo celní přechod a stanovit, ve kterých případech vydává takové povolení pohraniční celnice.

(7) Dopravu zboží k celnímu přechodu nebo od celního přechodu po jiných než celních cestách může povolit nejbližší pohraniční celnice.

§ 35

Dopravní prostředky

(1) Při dopravě zboží z ciziny nebo do ciziny je možno používat jen dopravní prostředky, v nichž nejsou zřízeny tajné nebo nesnadno objevitelné prostory.

(2) Uzavíratelné prostory dopravních prostředků, určených pro dopravu zboží pod celní závěrou, musí být opatřeny zařízením umožňujícím snadné a účinné přiložení celních závěr.

(3) Dopravní prostředky musí být zařízeny tak, aby po přiložení celních závěr nebylo možno z nich zboží vyjmout ani jiné zboží do nich vložit bez zanechání patrných stop.

Povinnosti dopravních organizací a pošty

§ 36

(1) Dopravní organizace a pošta jsou povinny umožnit celníkům provádění celní kontroly v dopravních prostředcích, provozních skladech a na jiných místech, v nichž se nachází dovážené, vyvážené nebo provážené zboží.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem spojů stanoví vyhláškou podrobnosti upravující postup organizací při celní kontrole zboží dopravovaného dopravními organizacemi a poštou, dále podrobnosti o vybavení zařízení určených k dopravě nebo k uskladnění zboží podléhajícího celní kontrole, jakož i o místnostech a prostorách potřebných k provádění celní kontroly.

§ 37

(1) Celnice dohodnou s dopravními organizacemi a poštou podmínky provádění celní kontroly tak, aby provoz dopravních organizací a pošty nebyl rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(2) Dopravní organizace stanoví v dohodě s příslušným celním ředitelstvím potřebnou čekací dobu dopravních prostředků pravidelné osobní a nákladní dopravy na celním přechodu k provádění celní kontroly.

(3) Celnice neodpovídají za škodu, ke které došlo zdržením dopravního prostředku v důsledku celní kontroly.

§ 38

Celnice kontrolují, zda dopravní organizace a pošta plní při dopravě zboží z ciziny nebo do ciziny povinnosti podle tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných.

HLAVA PÁTÁ

CLO

Oddíl první

Clo a jeho druhy

§ 39

Zboží podléhající clo

(1) Dovoznímu clou podléhá všechno dovážené zboží s výjimkou zboží, které je v celním sazebníku výslovně označeno za zboží prosté cla.

(2) Vývoznímu clou podléhá vyvážené zboží, jen pokud celní sazebník výslovně clo stanoví.

(3) Clu nepodléhá zboží, které je v mezinárodních smlouvách výslovně označeno za zboží prosté cla.

Celní sazebníky**§ 40**

(1) Z obchodního zboží se vyměřuje clo podle sazeb a měřítek stanovených celním sazebníkem obchodního zboží.

(2) Z neobchodního zboží se vyměřuje clo podle sazeb a měřítek stanovených celním sazebníkem neobchodního zboží. Sazby celního sazebníku neobchodního zboží zahrnují též náhradní dávku za daň z obratu.

§ 41

(1) Sazby celního sazebníku obchodního zboží stanoví a celní sazebník obchodního zboží vydává vláda Československé socialistické republiky.

(2) Sazby celního sazebníku neobchodního zboží stanoví a celní sazebník neobchodního zboží vydává federální ministerstvo zahraničního obchodu vyhláškou v dohodě s federálním ministerstvem financí.

(3) Vysvětlivky k celnímu sazebníku obchodního zboží a k celnímu sazebníku neobchodního zboží vydává federální ministerstvo zahraničního obchodu vyhláškou v dohodě s federálním ministerstvem financí.

§ 42**Rozhodování o zařazení zboží**

(1) Vzniknou-li pochybnosti o nomenklатурním, sazebním a tárovém zařazení zboží, rozhoduje o takovém zařazení zboží na žádost účastníka celního řízení federální ministerstvo zahraničního obchodu.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou postup při podání návrhu na rozhodnutí o nomenklатурním, sazebním a tárovém zařazení zboží, jakož i účinky vyplývající z rozhodnutí v těchto věcech.

§ 43**Smluvní clo**

(1) Smluvní clo se vybírá ze zboží v případech stanovených mezinárodními smlouvami o vzájemném poskytování celních výhod.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu může stanovit, že se smluvní clo vybírá i ze zboží dováženého ze státu, s nímž nebyla uzavřena smlouva o vzájemném poskytování celních výhod.

§ 44**Osvobození od cla**

(1) Od cla je osvobozeno zboží, které je při dovozu a vývozu osvobozeno od celní prohlídky, a zboží, u něhož to vyžaduje obecný zájem.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí a federálním ministerstvem zahraničních věcí stanoví vyhláškou případy, kdy je zboží osvobozeno od cla, jakož i podmínky, za nichž je zboží osvobozeno od cla.

(3) Neposkytuje-li některý stát celní osvobození na zboží dovážené z Československé socialistické republiky v rozsahu odpovídajícím rozsahu stanovenému vyhláškou federálního ministerstva zahraničního obchodu, může federální ministerstvo zahraničního obchodu pro dovoz zboží z tohoto státu osvobození od cla omezit nebo odeprít.

§ 45**Odvětná cla**

Vláda Československé socialistické republiky může z důvodů hospodářské odvety stanovit pro přechodnou dobu na dovozu zboží ze státu, který diskriminuje Československou socialistickou republiku v hospodářských vztazích, přírážky k celním sazbám, popřípadě zavést zvláštní clo ze zboží, které podle celního sazebníku clo nepodléhá.

Oddíl druhý**Nárok státu na clo****§ 46****Vznik nároku státu na clo**

(1) Nárok státu na clo vzniká rozhodnutím celnice o propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Uniklo-li zboží celní kontrole, nebo bylo-li se zbožím naloženo v rozporu s podmínkami, za kterých se propustilo, vznikne nárok státu na clo v době, kdy zboží přestoupilo státní hranice.

§ 47**Vyměrování cla**

(1) Clo se vyměřuje podle stavu zboží a předpisů platných v době podání návrhu na propuštění zboží do volného oběhu.

(2) Jestliže se propouští zboží ze záznamního oběhu do volného oběhu, vyměřuje se clo podle stavu zboží a předpisů platných v době podání návrhu na propuštění zboží do záznamního oběhu.

(3) Jestliže zboží uniklo celní kontrole, vyměřuje se clo podle stavu zboží a předpisů platných v době, kdy bylo zboží dopraveno přes státní hranice. Není-li možno zjistit, kdy bylo zboží dopraveno přes státní hranice, vyměřuje se clo podle stavu zboží a předpisů platných v době, kdy bylo odnětí zboží celní kontrole zjištěno.

{4} Je-li znám druh zboží, avšak nelze zjistit jeho povahu podle celního sazebníku, vyměří se clo podle nejvyšší sazby příslušné kapitoly celního sazebníku.

{5} Jestliže se vyměřuje clo ze zboží podle ceny a účastník celního řízení ji neprokáže nebo uvede údaje neodpovídající skutečné ceně zboží, může celnice určit cenu zboží sama, a to podle svých zkušeností nebo podle znaleckého posudku vyhoveného na náklad účastníka celního řízení.

{6} Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí a federálním ministerstvem spojů stanoví vyhláškou podrobnou úpravu vyměřování cla a případy, kdy vyměřené clo může vybírat pošta.

§ 48

Splatnost cla

Clo je splatné ihned po rozhodnutí o propuštění zboží do volného oběhu.

§ 49

Odklad úhrady cla

{1} Celnice může povolit odklad úhrady cla. Z odkladu úhrady cla a z prodlení úhrady cla se platí úroky.

{2} Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou výši úroků z odkladu úhrady cla a z prodlení úhrady cla, jakož i podmínky a dobu, na kterou se odklad úhrady cla povoluje.

§ 50

Povinnost platit clo

{1} Clo je povinen zaplatit účastník celního řízení, kterému bylo zboží podléhající clu propuštěno do volného oběhu.

{2} Účastník celního řízení je povinen doplatit clo o výši poskytnutých úlev, jestliže po propuštění zboží do podmíněného volného oběhu neplní povinnosti stanovené celníci, nebo jestliže celnice na jeho návrh zruší podmínky, za kterých bylo zboží propuštěno do podmíněného volného oběhu.

{3} Společně a nerozdílně s účastníkem celního řízení je povinen zaplatit clo, kdo

- a) v rozporu s tímto zákonem doveze nebo vyveze zboží nebo se na nedovoleném dovozu nebo vývozu účastní;
- b) nakládá se zbožím v rozporu s tímto zákonem;
- c) získá zboží, při jehož dovozu nebo vývozu nebylo clo zaplacen.

{4} Ten, kdo získá od někoho zboží, při jehož dovozu nebo vývozu nebylo clo zaplacen, je povinen clo zaplatit, jen pokud věděl nebo musel vědět, že zboží uniklo celní kontrole nebo že je neoprávněně zcizováno.

§ 51

Celní zástavní právo

{1} Pro clo vázne na dováženém, vyváženém a prováženém zboží celní zástavní právo, pokud je u sebe celnice, dopravní organizace, pošta nebo kdo je povinen clo zaplatit; to neplatí, jde-li o zboží, které je národním majetkem.

{2} Celní zástavní právo váznoucí na zboží končí zánikem nároku státu na clo.

§ 52

Celní jistota

{1} Pro zajištění, že dovážené, vyvážené nebo provážené zboží nebude odňato celní kontrole, nebo že se zbožím nacházejícím se pod celní kontrolou nebude nakládáno v rozporu s tímto zákonem, může celnice požadovat složení celní jistoty.

{2} Celní jistotu je celnice oprávněna požadovat až do výše ceny zboží.

{3} Jestliže účastník celního řízení nedodrží povinnosti uložené v celním řízení, použije se složená celní jistota na úhradu cla, dopravného, skladného, poštovních poplatků, pokuty uložené podle tohoto zákona a nákladů řízení. Případný zbytek složené celní jistoty se vrátí účastníkovi celního řízení.

§ 53

Zánik nároku státu na clo

Nárok státu na clo zaniká

- a) zaplacením;
- b) prominutím;
- c) úhradou z výtěžku prodeje zboží;
- d) úhradou ze složené celní jistoty;
- e) vzdáním se zboží ve prospěch státu;
- f) propadnutím zboží ve prospěch státu;
- g) zabráním zboží;
- h) neuplatněním práva.

§ 54

Prominutí cla a snížení cla

{1} Jestliže by zaplacení cla vedlo k tvrdostem, může být clo zcela nebo zčásti prominuto.

[2] O prominutí nebo snížení cla rozhoduje celnice v případech, kdy clo nepřesahuje částku 20 000 Kčs. V ostatních případech rozhoduje o prominutí nebo snížení cla celní ředitelství.

[3] Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou podrobnosti o prominutí nebo snížení cla.

§ 55

Neuplatnění práva

[1] Clo [jeho doplatek] nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, ve kterém vznikl nárok na clo.

[2] Jestliže uniklo zboží celní kontrole, nebo jestliže bylo se zbožím naloženo v rozporu s podmínkami, za kterých se propustilo, nelze vyměřit ani vymáhat clo [doplatek] po uplynutí pěti let od konce kalendářního roku, ve kterém vznikl nárok na clo.

[3] Od konce kalendářního roku, ve kterém byl účastník celního řízení uvědoměn o úkonu směřujícím k vyměření nebo vymáhání cla [doplatku], anebo ve kterém mu byl povolen odklad úhrady cla [doplatku], plyne nová tříletá lhůta. Clo [doplatek] však nelze vyměřit ani vymáhat, jestliže od konce kalendářního roku, ve kterém vznikl nárok na clo, uplynulo deset roků.

[4] Úkonem k vymáhání cla [doplatku] je také písemná upomínka o zaplacení cla doručená účastníkovi.

Vrácení cla

§ 56

[1] Celnice vrátí clo, jestliže je zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinný.

[2] Celnice vrátí zaplacené clo také tehdy, jestliže se neuskutečnil vývoz zboží propuštěného do volného oběhu v cizině.

[3] Celnice vrátí přeplatek, jestliže bylo zaplacené na clo více, než se mělo zaplatit.

[4] Dovozní clo může celnice vrátit, jestliže se zboží, které bylo propuštěno do volného oběhu v tuzemsku, vyveze zpět v nezměněném stavu do jednoho roku od konce kalendářního roku, v němž bylo dovezeno.

[5] Vývozní clo může celnice vrátit, jestliže se zboží, které bylo propuštěno do volného oběhu v cizině, doveze zpět v nezměněném stavu do jednoho roku od konce kalendářního roku, v němž bylo vyvezeno.

§ 57

[1] Nepřevyšuje-li clo [přeplatek] částku 10 Kčs, celnice je nevrátí.

[2] Nárok účastníka na vrácení cla [přeplatku] zaniká, jestliže nebyl uplatněn do konce třetího kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém nárok vznikl.

HLAVA ŠESTÁ

CELNÍ ŘÍZENÍ

Oddíl první

Všeobecná ustanovení

§ 58

Účel celního řízení

V rámci celní kontroly se provádí celní řízení, jehož účelem je rozhodnout, zda se zboží v dovozu, vývozu nebo průvozu propustí, popřípadě za jakých podmínek.

§ 59

Propouštění zboží

Zboží se propustí, uskutečňuje-li se dovoz, vývoz nebo průvoz zboží v souladu s předpisy, jimiž se stanoví dovozní, vývozní nebo průvozní zákazy nebo omezení, a s oprávněním k zahraničně obchodní činnosti.

§ 60

Místní příslušnost

[1] Celní řízení provádí celnice, které bylo zboží předloženo.

[2] V případech, kdy celní řízení prováděné pohraničními celnicemi by narušovalo dopravu přes státní hranice, stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány, že se určité druhy zboží předkládají k provedení celního řízení vnitrozemské celnici.

Místo celního řízení

§ 61

[1] Celní řízení se provádí na celnici anebo v celním prostoru. Celními prostory jsou místa železničních nádraží, přístavů, letišť a jiné prostory určené k provádění celního řízení.

[2] Celní prostor určí celnice v dohodě s příslušnou organizací.

[3] Na žádost účastníka celního řízení může být celní řízení prováděno i mimo celní prostor.

[4] Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem spojů stanoví vyhláškou podmínky, za kterých se celní řízení provádí mimo celní prostor.

§ 62

(1) Celní řízení může být prováděno též za jízdy vlaku nebo plavby lodí.

(2) Úseky, na nichž může být prováděno celní řízení za jízdy vlaku a plavby lodí, stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem dopravy a federálním ministerstvem vnitra.

§ 63

Zahájení celního řízení

Celní řízení se zahajuje na návrh účastníka celního řízení.

§ 64

Účastník celního řízení

(1) Účastníkem celního řízení je ten, kdo zboží dováží, vyváží nebo prováží.

(2) Účastníkem celního řízení je rovněž ten, pro koho má být zboží v dovozu, vývozu nebo průvozu propuštěno.

§ 65

Zástupce účastníka celního řízení

(1) Účastník celního řízení si může pro celní řízení stanovit zástupce.

(2) Zástupce účastníka celního řízení prokáže plnou mocí, že je účastníkem celního řízení k zastupování zmocněn.

(3) Dopravuje-li dopravní organizace nebo pošta zboží, u něhož má být provedeno celní řízení, je podle tohoto zákona zmocněna i k provedení úkonů potřebných pro celní řízení, pokud je neprovede účastník celního řízení.

§ 66

Návrh na celní řízení

(1) Návrh na celní řízení se podává zásadně písemně. V návrhu na celní řízení se uvede, zda zboží má být propuštěno do volného oběhu nebo vázaného oběhu.

(2) Návrh na celní řízení musí být doložen stanovenými doklady.

(3) Účastník celního řízení je oprávněn prohlídkou zboží pod celním dohledem zjistit údaje potřebné pro návrh na celní řízení.

(4) Účastník celního řízení může měnit návrh na celní řízení do zahájení celní prohlídky. V průběhu celní prohlídky až do skončení celního řízení může být návrh měněn pouze v tom, zda zboží má být propuštěno do volného nebo vázaného oběhu, nebo ke zpětnému dovozu nebo vývozu.

(5) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou, které údaje obsahuje návrh na celní řízení, kterými doklady musí být návrh na celní řízení doložen a ve kterých případech může celnice přijmout ústní návrh na celní řízení.

Postup při celním řízení

§ 67

(1) Účastník celního řízení je povinen předložit zboží k celnímu řízení, podat potřebná vysvětlení a připravit zboží k celní prohlídce.

(2) Při podávání návrhu na celní řízení je účastník celního řízení povinen sdělit celnici o dovážení, vyvážení a provážení zboží přesně a úplně všechny údaje potřebné k posouzení, zda zboží může být propuštěno do navrhovaného oběhu.

(3) Celnice provede celní prohlídku zboží v takovém rozsahu, aby mohla zjistit, zda zboží odpovídá údajům uvedeným v návrhu na celní řízení.

(4) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou, kdy může celnice upustit od předložení zboží k celnímu řízení.

§ 68

(1) Celní řízení se provádí za účasti účastníka celního řízení.

(2) Bez účasti účastníka celního řízení může být prováděno celní řízení v případech, kdy se ho účastník celního řízení odmítá účastnit, nebo není-li jeho pobyt známý, nebo hrozí-li nebezpečí z prodlení.

§ 69

Rozhodnutí v celním řízení

(1) Rozhodnutí v celním řízení obsahuje zejména

- a) výrok o tom, zda se zboží propouští;
- b) podmínky, za nichž se zboží propouští do vázaného oběhu nebo podmíněného volného oběhu;
- c) poučení o dalším postupu v případech, kdy celnice zboží nepropustí.

(2) U zboží, které podléhá cla, obsahuje rozhodnutí v celním řízení výši cla, popřípadě výrok o tom, že se zboží propouští beze cla.

§ 70

Nakládání se zbožím

Pokud celnice nerozhodne jinak, může účastník celního řízení nakládat s dováženým, vyváženým a prováženým zbožím až po rozhodnutí o propuštění zboží.

§ 71

Oprávnění a povinnosti vzniklé v celním řízení

(1) Zástupce účastníka celního řízení odpovídá za splnění povinnosti vzniklé v celním řízení až do oznámení rozhodnutí a dodání zboží účastníkovi celního řízení.

(2) Na návrh účastníka celního řízení může celnice povolit, aby třetí osoba převzala zcela nebo zčásti práva a povinnosti vzniklé z propuštění zboží v dovozu, vývozu nebo průvozu.

§ 72

Zrušení rozhodnutí

Jestliže zboží bylo propuštěno do volného nebo do vázaného oběhu v cizině, zruší celnice na návrh účastníka celního řízení vydané rozhodnutí, jestliže zboží ještě nepřestoupilo státní hranice. Celnice může před tímto rozhodnutím požadovat, aby jí bylo zboží s potřebnými doklady předloženo.

Nedostatek součinnosti účastníka celního řízení

§ 73

(1) Jestliže účastník celního řízení nepodá návrh na celní řízení do dvou dnů po předložení zboží celnici, může celnice uskladnit zboží podle § 80 na jeho náklad a nebezpečí nebo učinit jiná opatření, aby se zabránilo nedovolenému nakládání se zbožím.

(2) Jestliže není návrh na celní řízení úplný nebo nepředložil-li účastník celního řízení potřebné doklady, nebo nepodá-li požadované vysvětlení, vyzve celnice účastníka celního řízení, aby ve lhůtě, kterou zároveň stanoví, návrh na celní řízení doplnil nebo doložil potřebnými doklady nebo podal požadované vysvětlení.

(3) Nevyhoví-li účastník celního řízení výzvě, odmítne celnice návrh na celní řízení a naloží se zbožím způsobem uvedeným v odstavci 1.

§ 74

(1) Jestliže není po uplynutí lhůt uvedených v § 73 odst. 1 a 2 podán řádný návrh na celní řízení ani do dalších 3 dnů u zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo do dalších 30 dnů u zboží jiného, může celnice prodat zboží. Při prodeji se postupuje podle § 107 až 109.

(2) Jestliže zboží má větší hodnotu a nepodléhá rychlé zkáze, je celnice povinna o zamýšleném prodeji zboží včas uvědomit účastníka celního řízení.

(3) Celnice může účastníkovi celního řízení poskytnout přiměřenou dodatečnou lhůtu k podání

návrhu na celní řízení, jeho doplnění, předložení potřebných dokladů, nebo k podání požadovaného vysvětlení.

Oddíl druhý

Způsoby propouštění zboží**Volný oběh**

§ 75

(1) Celnice propustí do volného oběhu v tuzemsku dovážené zboží, které má být trvale ponecháno na území Československé socialistické republiky.

(2) Celnice propustí do volného oběhu v cizině vyvážené zboží, které má být trvale ponecháno na území jiného státu.

(3) Se zbožím propuštěným do volného oběhu v tuzemsku nebo do volného oběhu v cizině může být z hlediska tohoto zákona volně nakládáno.

§ 76

(1) Jestliže se zboží podléhající clo propouští beze cla nebo za snížené clo, může celnice stanovit účastníkovi celního řízení, že zboží smí být používáno jen k určitému účelu nebo že nesmí být zcizováno nejdéle do pěti let ode dne, kdy bylo zboží takto propuštěno.

(2) Zboží propuštěné v dovozu podle odstavce 1 je v podmíněném volném oběhu v tuzemsku a zboží propuštěné při vývozu je v podmíněném volném oběhu v cizině.

(3) Celnice kontrolují u zboží propuštěného do podmíněného volného oběhu, zda účastník celního řízení dodržuje podmínky stanovené podle odstavce 1.

Vázaný oběh

§ 77

(1) Ve vázaném oběhu je zboží propuštěné do záznamního oběhu, zboží poukázané, uskladněné, provážené a zboží v přepravním styku.

(2) Celnice kontroluje u zboží propuštěného do vázaného oběhu, zda účastník celního řízení plní povinnosti stanovené v celním řízení.

(3) Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou bližší úpravu propouštění zboží do vázaného oběhu.

§ 78

(1) Celnice propustí dovážené zboží do záznamního oběhu v tuzemsku s podmínkou, že bude ve stanovené lhůtě vyvezeno zpět do ciziny.

[2] Celnice propustí vyvážené zboží do záznamního oběhu v cizině s podmínkou, že bude ve stanovené lhůtě dovezeno zpět do tuzemska.

[3] Zboží propuštěné do záznamního oběhu může být trvale ponecháno v tuzemsku nebo v cizině jen po rozhodnutí o propuštění zboží do volného oběhu.

[4] Dojde-li u zboží propuštěného do záznamního oběhu ke změně jeho hodnoty zpracováním, úpravou nebo dočasným použitím, uplatní se při zpětném dovozu nebo vývozu ustanovení tohoto zákona o volném oběhu na zvýšenou nebo sníženou hodnotu zboží.

[5] Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví vyhláškou účely, pro které může být zboží propuštěno do záznamního oběhu.

§ 79

[1] Celnice poukazuje zboží v případech, kdy další celní řízení má být provedeno jinou celnicí.

[2] Poukázané zboží je pod celní kontrolou poukazovací celnice až do jeho předložení přijímací celnici.

[3] Z podnětu pohraniční celnice může být zboží poukázáno v případech, kdy celní řízení narušuje plynulost dopravy přes státní hranice a mezi pohraniční celnicí a místem určení zboží je jiná celnice.

[4] Účastník celního řízení předloží poukázané zboží přijímací celnici ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a připojenými doklady.

[5] Jestliže dopravní organizace odevzdá poukázané zboží k dopravě další dopravní organizaci, přechází povinnost uvedená v předchozím odstavci na každou další organizaci, která poukázané zboží dopravuje.

§ 80

[1] Zboží, které nelze poukázat nebo propustit do volného nebo záznamního oběhu nebo k výstupu do ciziny, může být uskladněno.

[2] Z podnětu celnice se zboží uskladí v případech, kdy jiným způsobem nelze zamezit dovozu, vývozu nebo průvozu uskutečňovanému v rozporu s tímto zákonem.

[3] Z podnětu celnice může být zboží též uskladněno v případech, kdy

- a) není podán návrh na celní řízení;
- b) podaný návrh na celní řízení je neúplný, nesprávný nebo není doložen příslušnými doklady;
- c) účastník celního řízení odmítá zaplatit clo nebo celní jistotu.

§ 81

[1] Zboží se uskládá v celních skladech, provozních skladech dopravních organizací a pošty a ve skladech celníc.

[2] V zájmu usnadnění zahraničně obchodních styků mohou socialistické organizace zřizovat celní sklady.

[3] Celní sklady mohou být zřizovány jen po předchozím souhlasu federálního ministerstva zahraničního obchodu.

[4] Celní sklady jsou určeny k uskládování zboží, které má být předmětem zahraničního obchodu. Ostatní zboží se uskládá v provozních skladech dopravních organizací a pošty a ve skladech celníc.

[5] Se zbožím uskladněným v celních skladech, v provozních skladech dopravních organizací a pošty a ve skladech celníc nesmí být nakládáno takovým způsobem, aby byl měněn jeho druh a povaha.

[6] Za uskládování zboží ve skladech celníc se platí skladné podle sazeb stanovených sazebníkem skladného.

[7] Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s Federálním cenovým úřadem a federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou sazebník skladného u zboží uskládovaného ve skladech celníc.

§ 82

[1] Celnice propustí k průvozu zboží dopravované z ciziny přes území Československé socialistické republiky do ciziny.

[2] Pohraniční celnice, u které bylo zboží dopraveno do Československé socialistické republiky, poukazuje provážené zboží pohraniční celnici, přes kterou má být dopraveno do ciziny.

[3] Celní prohlídku prováženého zboží provede pohraniční celnice, je-li podezření, že se průvoz zboží uskutečňuje v rozporu s tímto zákonem.

§ 83

[1] Celnice propustí k přepravnímu styku zboží dopravované z území Československé socialistické republiky přes území jiného státu zpět na území Československé socialistické republiky.

[2] Přepravní styk se může uskutečňovat jen v úsecích a za podmínek, které stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem dopravy.

[3] Zboží v přepravním styku je pod celní kontrolou výstupní pohraniční celnice až do předložení vstupní pohraniční celnici k provedení celního řízení.

[4] Účastník celního řízení je povinen předložit zboží dopravované v přepravním styku vstupní pohraniční celnici ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a s připojenými doklady.

HLAVA SEDMÁ

ŘÍZENÍ O CELNÍCH PŘESTUPCÍCH

§ 84

Celní přestupek

Celní přestupek je zaviněné jednání uvedené v § 85 až 87 tohoto zákona, nejde-li o trestný čin nebo přečin.

§ 85

Porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou

[1] Celního přestupku porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou se dopustí ten, kdo

- a) nepřihlásí celnici zboží při přestupu státních hranic;
- b) doveze nebo vyveze zboží na povolení, které bylo uděleno příslušným orgánem na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných údajů;
- c) způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nesprávných údajů nebo nepravdivých údajů;
- d) bez oprávnění zcizí zboží nacházející se ve vázaném oběhu;
- e) bez oprávnění nakupuje nebo jiným způsobem získá zboží nacházející se ve vázaném oběhu.

[2] Pokutu uloženou za porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou lze vyměřit až do výše ceny zboží, nejvýše však do výše 5000 Kčs.

§ 86

Zkrácení cla

[1] Celního přestupku zkrácení cla se dopustí ten, kdo

- a) bez zaplacení cla doveze nebo vyveze zboží;
- b) bez zaplacení cla zcizí zboží nacházející se ve vázaném oběhu nebo v podmíněném volném oběhu;
- c) v celním řízení konaném o dovozu nebo vývozu zboží uvede nesprávné údaje pro vyměření cla.

[2] Pokutu uloženou za zkrácení cla lze vyměřit až do výše dvojnásobku cla, nejvýše však do výše 5000 Kčs.

§ 87

Ztěžování celní kontroly

[1] Celního přestupku ztěžování celní kontroly se dopustí ten, kdo

- a) padělá celní nebo jiné doklady o dovážení, vyvážení nebo provážení zboží;
- b) uvede při celní kontrole nesprávné údaje o dovážení, vyvážení nebo provážení zboží;
- c) nedodrží podmínky stanovené pro zboží propuštěné do vázaného oběhu nebo podmíněného volného oběhu;
- d) dopravuje nebo přechovává zboží uniklé celní kontrole;
- e) vydá bez souhlasu orgánů celní správy zboží z celního nebo provozního skladu;
- f) poruší celní závěry u zásilek, dopravních prostředků nebo prostorů, v nichž se nachází zboží podléhající celní kontrole;
- g) brání orgánům celní správy při výkonu jejich činnosti.

[2] Pokutu uloženou za ztěžování celní kontroly lze vyměřit až do výše 1000 Kčs.

§ 88

Tresty

[1] Celnice může uložit za celní přestupek některý z těchto druhů trestů:

- a) důtku;
- b) pokutu ve výši uvedené v § 85, 86 nebo 87;
- c) propadnutí zboží.

[2] Jestliže se osoba dopustila svým jednáním více celních přestupků, uloží celnice trest pouze podle toho ustanovení, které se vztahuje na přestupek nejpřísněji trestný.

[3] Trest propadnutí zboží může celnice uložit i vedle trestu důtky nebo pokuty.

§ 89

Propadnutí zboží

[1] Celnice může vyslovit propadnutí zboží, které bylo předmětem celního přestupku, nebo které bylo celním přestupkem získáno, nebo které bylo ke spáchání celního přestupku použito.

[2] Propadnutí zboží lze vyslovit jen tehdy, patří-li zboží osobě, která se celního přestupku dopustila.

[3] Propadnutí zboží nelze vyslovit, je-li hodnota zboží neúměrná závažnosti celního přestupku.

[4] Vlastníkem propadlého zboží se stává stát.

§ 90

Zabraní zboží

(1) Celnice může zabrat zboží, které bylo předmětem celního přestupku, nebo které bylo celním přestupkem získáno, nebo které bylo ke spáchání celního přestupku použito, jestliže osoba, která se celního přestupku dopustila, je neznámá, nebo nelze-li ji volat k odpovědnosti.

(2) Zboží, které nepatří osobě, která se celního přestupku dopustila, může být zabráno, jestliže bylo předmětem celního přestupku nebo bylo celním přestupkem získáno nebo bylo ke spáchání celního přestupku použito a ohrožuje-li bezpečnost osob nebo majetku, popřípadě vyžaduje-li to obecný zájem.

(3) Zabrat zboží nelze, je-li hodnota zboží neměrná závažnosti celního přestupku.

(4) Vlastníkem zabraného zboží se stává stát.

§ 91

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní přestupek je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 92

Místní příslušnost

(1) Celní přestupek projedná celnice, v jejímž obvodu byl celní přestupek spáchán nebo zjištěn.

(2) Celnice příslušná k projednání celního přestupku podle odstavce 1 může postoupit věc k projednání celnici, v jejímž obvodu osoba, která se celního přestupku dopustila, bydlí nebo pracuje.

Blokové řízení

§ 93

(1) Příslušníci celní správy mohou za celní přestupek ukládat a vybírat pokuty do 500 Kčs bez dalšího projednání, je-li celní přestupek spolehlivě zjištěn a nestačí-li domluva (blokové řízení).

(2) Odepře-li osoba, která se celního přestupku dopustila, pokutu zaplatit, projedná celní přestupek příslušná celnice.

(3) Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.

§ 94

(1) Při blokovém řízení lze vyslovit i propadnutí zboží, které bylo předmětem celního přestupku nebo které bylo celním přestupkem získáno, nebo které bylo ke spáchání celního přestupku použito.

(2) Odepře-li osoba, která se celního přestupku dopustila, podat se výroku o propadnutí zboží, projedná celní přestupek příslušná celnice.

HLAVA OSMÁ

ŘÍZENÍ O UKLÁDÁNÍ POKUT ORGANIZACÍM

§ 95

Poruší-li organizace předpisy o oběhu zboží ve styku s cizinou, zkrátí clo nebo ztěžuje celní kontrolu (dále jen „porušování celních předpisů“), může jí celnice uložit pokutu ve výši uvedené v § 96, 97 nebo 98.

§ 96

Celnice může uložit organizaci pokutu až do výše ceny zboží, poruší-li předpisy o oběhu zboží ve styku s cizinou tím, že

- a) bez oprávnění dováží nebo vyváží zboží;
- b) nepřihlásí celnici zboží při přestupu státních hranic;
- c) doveze nebo vyveze zboží na povolení, které bylo uděleno příslušným orgánem na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných údajů;
- d) způsobí, že zboží bylo propuštěno na základě nesprávných nebo nepravdivých údajů;
- e) bez oprávnění zcizí zboží nacházející se ve vázaném oběhu;
- f) bez oprávnění nakupuje nebo jiným způsobem získá zboží nacházející se ve vázaném oběhu.

§ 97

Celnice může uložit organizaci pokutu až do výše dvojnásobku cla, zkrátí-li clo tím, že

- a) bez zaplacení cla vyveze nebo doveze zboží;
- b) bez zaplacení cla zcizí zboží nacházející se ve vázaném oběhu nebo podmíněném volném oběhu;
- c) v celním řízení konaném o dovozu nebo vývozu zboží uvede nesprávné údaje pro vyměření cla.

§ 98

Celnice může uložit organizaci pokutu až do výše 25 000 Kčs, ztěžuje-li celní kontrolu tím, že

- a) uvede při celní kontrole nesprávné údaje o dováženém, vyváženém nebo prováženém zboží;
- b) nedodrží podmínky stanovené pro zboží propuštěné do vázaného oběhu nebo podmíněného volného oběhu;
- c) dopravuje zboží uniklé celní kontrole;
- d) vydá bez souhlasu orgánů celní správy zboží z celního nebo provozního skladu.

§ 99

Řízení o uložení pokuty podle § 95 může celnice zahájit pouze do jednoho roku ode dne, kdy došlo ke skutečnostem odůvodňujícím uložení pokuty.

§ 100

Pokuta uložená organizaci za porušování celních předpisů je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 101

(1) Porušování celních předpisů projedná celnice, v jejímž obvodu má organizace sídlo.

(2) Nemá-li organizace sídlo v Československé socialistické republice, může projednat porušování celních předpisů celnice, v jejímž obvodu k porušení celních předpisů došlo, nebo celnice, v jejímž obvodu bylo porušení celních předpisů zjištěno.

HLAVA DEVÁTÁ

ŘÍZENÍ O ZAJIŠTĚNÍ A PRODEJI ZBOŽÍ

Oddíl první

Zajištění zboží

§ 102

(1) Celnice může na úhradu cla zajistit zboží, na němž vázne celní zástavní právo.

(2) Celnice může k projednání nezákonného dovozu, vývozu nebo průvozu zboží

a) zajistit osobě zboží, které bylo předmětem celního přestupku, nebo které bylo celním přestupkem získáno, nebo které bylo ke spáchání celního přestupku použito;

b) zajistit organizaci zboží, které bylo předmětem porušování celních předpisů, nebo které bylo porušováním celních předpisů získáno, nebo které bylo k porušování celních předpisů použito.

(3) Celnice může zajistit zboží podle odstavců 1 a 2 bez ohledu na práva třetích osob.

(4) V případech, kdy je podezření, že při dovozu, vývozu nebo průvozu zboží byl spáchán trestný čin nebo přečin, odevzdá celnice zajištěné zboží na požádání orgánům činným v trestním řízení.

§ 103

(1) Jestliže nelze zajistit zboží podle § 102 odst. 1 a 2 proto, že není k dosažení nebo že bylo spotřebováno, může celnice na úhradu cla, popřípadě pokuty uložené osobě, která se celního přestupku dopustila, anebo organizaci, která porušila celní předpisy, zajistit i jiné zboží, jimi dovážené, vyvážené nebo provážené.

(2) Celnice může podle odstavce 1 zajistit zboží pouze

a) patří-li osobě nebo organizaci, která clo anebo pokutu neuhradila;

b) je-li hodnota zboží úměrná výši cla anebo uložené pokuty.

§ 104

(1) Celnice vydá o zajištění zboží rozhodnutí a oznámí je osobě nebo organizaci, které bylo zboží zajištěno.

(2) V rozhodnutí o zajištění zboží se uvedou důvody, pro které se zboží zajišťuje, a poučení o právech a povinnostech osoby nebo organizace, již se rozhodnutí týká. V rozhodnutí se uvede též upozornění, že zboží bude prodáno, nebude-li clo, popřípadě pokuta zaplácena.

(3) Zboží, které lze podle § 102 a 103 zajistit, může celnice ponechat osobě nebo organizaci a uložit jí, že zboží nesmí používat, prodávat nebo s ním jiným způsobem nakládat.

§ 105

(1) Osoba nebo organizace, které bylo oznámeno rozhodnutí celnice o zajištění zboží, je povinna toto zboží vydat celnici.

(2) Není-li zajištěné zboží na výzvu celnice vydáno, může být tomu, kdo je má u sebe, odňato.

(3) O vydání nebo o odnětí zajištěného zboží se vyhotoví doklad, v němž se uvede též popis zboží, a doručí se osobě nebo organizaci, která zboží vydala, nebo které bylo zboží odňato.

§ 106

(1) Není-li zajištěné zboží k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí podle § 89, nebo zabrání podle § 90, nebo prodej podle § 107, vrátí se osobě nebo organizaci, které bylo zajištěno.

(2) Uplatní-li právo na zajištěné zboží jiná osoba nebo organizace než ta, které bylo zboží zajištěno, vydá celnice zboží tomu, o jehož právu na ně není pochyb.

(3) Má-li celnice pochybnosti o tom, zda zboží patří osobě nebo organizaci, které bylo zajištěno, nebo jiné osobě nebo organizaci, která na ně uplatňuje nárok, odkáže celnice tyto osoby a organizace, aby svůj nárok uplatnily v řízení, jehož předmětem je úprava majetkových vztahů.

Oddíl druhý

Prodej zboží

§ 107

(1) Celnice může prodat zboží zajištěné podle § 102 odst. 1, jestliže clo není uhrazeno do 30 dnů po vykonatelnosti rozhodnutí, jímž se ukládá povinnost k jeho úhradě.

(2) Celnice může prodat zboží zajištěné podle § 102 odst. 2, u něhož nebyl vysloven trest propadnutí zboží, nebo které nebylo zabráno, na úhradu pokuty, uložené osobě za celní přestupek nebo organizaci za porušení celních předpisů, jestliže pokuta není uhrazena do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(3) Celnice může prodat zboží zajištěné podle § 103, jestliže clo nebo pokuta, uložená osobě za celní přestupek nebo organizaci za porušení celních předpisů, nejsou uhrazeny ve lhůtách stanovených v odstavcích 1 a 2.

(4) Podle odstavce 1 až 3 nelze prodat zboží, které je národním majetkem.

§ 108

(1) Celnice prodává zboží příslušným obchodním nebo jiným organizacím.

(2) Celnice může prodávat zboží i veřejnou dražbou. Přitom postupuje podle zvláštních předpisů.³

(3) Se zbožím, které nelze prodávat nebo používat ze zdravotních, zvěrolékařských, rostlinolékařských, bezpečnostních nebo jiných důvodů, naloží celnice způsobem stanoveným zvláštními předpisy.

§ 109

(1) Z výtěžku prodeje zboží se přednostně uhradí clo, dále dopravné, skladné, poštovní poplatky, pokuta, uložená osobě za celní přestupek nebo organizaci za porušování celních předpisů, a náklady řízení. Zbytek výtěžku vyplátí celnice oprávněnému. Nepřihlásí-li se oprávněný do tří let po prodeji zboží, případně zbytek výtěžku prodeje státu.

(2) Uplatní-li třetí osoba nebo organizace do tří let po prodeji zboží u celnice nárok na zbytek výtěžku prodeje zboží, odkáže celnice tuto osobu nebo organizaci, aby svůj nárok uplatnila v řízení, jehož předmětem je úprava majetkových vztahů.

(3) O prodeji zboží se uvědomí osoba nebo organizace, které bylo zboží zajištěno nebo uskladněno.

§ 110

(1) Celnice je oprávněna prodat, popřípadě jinak nakládat se zbožím,

a) u něhož bylo vysloveno propadnutí, nebo které bylo zabráno v řízení konaném o celních přestupcích;

b) u něhož bylo vysloveno propadnutí věci, nebo které bylo zabráno v trestním řízení konaném o trestných činech a přečinech spáchaných při dovozu, vývozu a průvozu zboží;

³ Zákon č. 174/1950 Sb., o dražbách mimo exekuci.

⁴ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení.

Zákon č. 80/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku.

⁵ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení.

c) jehož se účastník celního řízení vzdal ve prospěch státu.

(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí stanoví vyhláškou postup při prodeji, popřípadě jiném nakládání se zbožím uvedeným v odstavci 1.

HLAVA DESÁTÁ

SPOLEČNÉ ZÁSADY PRO ŘÍZENÍ PŘED ORGÁNY CELNÍ SPRÁVY

§ 111

Pokud z ustanovení tohoto zákona nevyplývá jinak, platí o celních přestupcích a o řízení před orgány celní správy obecné předpisy o přestupcích a o správním řízení.⁴

Opravné prostředky

§ 112

(1) O odvolání proti rozhodnutí celnice rozhoduje celní ředitelství, kterému je celnice podřízena.

(2) O odvolání proti rozhodnutí celního ředitelství rozhoduje Ústřední celní správa.

§ 113

(1) Odvolání podané proti rozhodnutí orgánů celní správy nemá odkladný účinek. Orgán celní správy, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje, nebo odvolací orgán může odkladný účinek povolit, neztíží-li se tím výkon rozhodnutí nebo nebrání-li tomu obecný zájem.

(2) Včas podané odvolání proti rozhodnutí o celním přestupku a proti rozhodnutí, jímž byla uložena pokuta organizaci za porušování celních předpisů, má odkladný účinek, který nelze vyloučit.

§ 114

Výkon rozhodnutí

Nejsou-li clo, dopravné, skladné, poštovní poplatky, pokuta, uložená osobě za celní přestupek nebo organizaci za porušování celních předpisů, a náklady řízení uhrazeny ve stanovených lhůtách a nelze-li je uhradit ani prodejem zboží podle § 107, může celnice provést výkon rozhodnutí podle předpisů o správním řízení.⁵

HLAVA JEDENÁCTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 115

(1) Ustanovení tohoto zákona o trestu propadnutí zboží, o zabrání zboží, zajištění a prodeji zboží

platí i pro věci a jiné hodnoty podle předpisů o devizovém hospodářství, pokud byly celním přestupkem získány.

[2] Ustanovení tohoto zákona o zajištění zboží podle § 103 platí i pro věci a jiné hodnoty podle předpisů o devizovém hospodářství.

§ 116

Pokud se v tomto zákoně nestanoví jinak, platí o dopravě zboží v přepravním styku a v průvozu ustanovení o dovozu a vývozu zboží.

§ 117

Celnice projednávají přestupky proti devizovému hospodářství, zjištěné při provádění devizové kontroly vývozu a dovozu věcí a hodnot podle předpisů o devizovém hospodářství.⁶⁾ Při projednávání přestupků proti devizovému hospodářství postupují celnice podle obecných předpisů upravujících projednávání přestupků.

§ 118

[1] Federální ministerstvo vnitra může v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu pověřit příslušníky Sboru národní bezpečnosti plněním některých úkolů celníc.

[2] Federální ministerstvo zahraničního obchodu může v dohodě s příslušnými orgány státní správy pověřit celnice plněním některých úkolů podle předpisů upravujících zdravotní, zvěrolékařskou a rostlinolékařskou ochranu a podle předpisů upravujících vybírání daní, odvodů a poplatků.

§ 119

[1] Celnice mohou přijímat i cizí měnu na úhradu cla, dopravného, skladného, poštovních poplatků, uložené pokuty a nákladů řízení.

[2] Podmínky provádění úhrad podle předchozího odstavce stanoví federální ministerstvo financí.

§ 120

[1] Řízení zahájené před účinností tohoto zákona se ukončí podle dosavadních předpisů.

[2] Celní přestupky spáchané před účinností tohoto zákona se projednají podle dosavadních předpisů.

§ 121

Celní sazebník vydaný vládním nařízením č. 32/1947 Sb., se změnami a doplňky, se považuje podle tohoto zákona za celní sazebník obchodního zboží. Paušální sazebník vydaný vyhláškou ministerstva zahraničního obchodu č. 8/1969 Sb. se považuje podle tohoto zákona za celní sazebník neobchodního zboží.

§ 122

Zrušují se:

1. celní zákon č. 36/1953 Sb.;
2. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 147/1954 Ú. l., kterou se vydává celní železniční řád;
3. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 149/1954 Ú. l., kterou se vydává celní letecký řád;
4. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 151/1954 Ú. l., kterou se vydává celní poštovní řád;
5. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 82/1961 Sb., kterou se provádí celní zákon;
6. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 81/1962 Sb., o celním osvobození předmětů dovážených pro potřebu osob a orgánů požívajících výsad a imunit v Československé socialistické republice;
7. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 36/1963 Sb., kterou se vydává celní plavební řád;
8. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 106/1963 Sb., kterou se vydává celní silniční řád;
9. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 7/1965 Sb., o organizaci sítě celníc a jejich působnosti;
10. vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 85/1967 Sb., již se mění a doplňuje vyhláška č. 82/1961 Sb., kterou se provádí celní zákon č. 36/1953 Sb.;
11. § 15, 31 odst. 2 a 32 písm. b), c) zákona č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku.

§ 123

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1975.

Dr. Štrougal v. r.

též na místě presidenta republiky podle čl. 64
ústavního zákona o československé federaci

Indra v. r.

⁶⁾ § 24 a 27 písm. b) zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství.

45**USNESENÍ****Federálního shromáždění**

ze dne 24. dubna 1974

o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění

Federální shromáždění Československé socialistické republiky schvaluje podle čl. 58 odst. 4 ústavního zákona o československé federaci zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění ze dne 30. března 1974 č. 28 Sb., o zrušení daně z motorových vozidel.

Indra v. r.

46**USNESENÍ****předsednictva České národní rady**

ze dne 9. dubna 1974

**o vyhlášení doplňovací volby do Národního výboru hlavního města Prahy
ve volebním obvodě č. 84 (Praha 5)**

Předsednictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona ČNR č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhláší doplňovací volbu do Národního výboru hlavního města Prahy ve volebním obvodě č. 84 a stanoví den jejího konání na čtvrtek dne 13. června 1974.

Erhan v. r.

47

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 19. března 1974

o změně vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 3/1959 Ú. l., o zřízení podniku Polytechna, podniku zahraničního obchodu pro zprostředkování technické spolupráce, ve znění vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 32/1961 Sb.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví v dohodě s federálním ministerstvem financí podle § 2 a 20 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství:

Čl. I

Vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 3/1959 Ú. l., o zřízení podniku Polytechna, podniku zahraničního obchodu pro zprostředkování technické spolupráce, ve znění čl. III vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 32/1961 Sb., se mění takto:

Ustanovení § 3 zní:

„(1) Předmětem činnosti podniku je provozování obchodní činnosti ve styku se zahraničím v těchto oborech:

- a) zprostředkování nebo obstarávání nákupu a prodeje průmyslových práv, jako jsou patenty, ochranné známky, průmyslové vzory, nepatentované technické znalosti, zkušenosti a recepty (tzv. know-how) a uzavírání licenčních a jim podobných smluv o nich;
- b) zprostředkování nebo obstarávání vývozu a dovozu technických projektů a jiné dokumentace, jako výrobních výkresů, technologických postupů a receptů;
- c) zprostředkování nebo obstarávání vývozu a dovozu výzkumných, vývojových, inženýrských, konzultantských prací a služeb;
- d) zprostředkování nebo obstarávání vývozu a dovozu prací souvisejících se základním geologickým výzkumem a vyhledávacím průzkumem všeho druhu včetně technických prací s tím spojených;

- e) zprostředkování nebo obstarávání vývozu a dovozu technických služeb bez hmotných dodávek, zejména v oboru zkoušek, pokusů a jiných zakázkových prací na technologickém zařízení, dále projektů a programů z oblasti automatizovaných informačních a řídicích systémů;
- f) výhradní zajišťování a zprostředkování vědeckotechnické pomoci a v jejím rámci vysílání a přijímání vědeckých a technických odborníků a zprostředkování výrobně technické praxe;
- g) výhradní obchodní zajišťování a zprostředkování vědeckotechnické spolupráce na základě mezistátních dohod;
- h) výhradní zajišťování obchodních styků s orgány OSN a dalšími mezinárodními organizacemi v oblasti vymezených služeb.

(2) Podnik je oprávněn provádět veškerou ostatní činnost související bezprostředně s předmětem jeho činnosti.

(3) Činnosti uvedené v odstavci 1 může podrobně vymežit federální ministerstvo zahraničního obchodu zvláštním opatřením.

(4) Při provozování obchodní činnosti podle odstavce 1 uzavírá Polytechna podle povahy případu smlouvy buď jménem a na účet tuzemské organizace (osoby) nebo svým jménem a na účet tuzemské organizace nebo vlastním jménem a na vlastní účet.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Barčák v. r.

48

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 25. dubna 1974,

**kterou se mění vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 163/1970 Sb.,
o zřízení Tuzexu, podniku zahraničního obchodu**

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 2 a 20 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství:

Čl. I

Vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 163/1970 Sb., o zřízení Tuzexu, podniku zahraničního obchodu, se mění takto:

1. § 3 odst. 2 zní:

„Pro potřeby prodeje v drobném zabezpečuje podnik dovoz prostřednictvím příslušných organizací zahraničního obchodu; dovoz exkluzivních výrobků a novinek v rozsahu pro zaváděcí prodej zboží, včetně potřebných náhradních dílů, a dovoz zboží podle individuálních požadavků zákazníků může zabezpečovat přímo.“

2. § 3 odst. 3 zní:

„Při přímých dovozech je podnik povinen zabezpečit dodržování obchodně politických zásad stanovených federálním ministerstvem zahraničního obchodu a postupovat v dohodě se zboží příslušnými organizacemi zahraničního obchodu.“

3. § 7 odst. 2 zní:

„Podrobnější vymezení úkolů podniku, včetně podrobnější úpravy předmětu podnikání, jeho organizace, provádění činnosti a odpovědnosti pracovníků stanoví podle potřeby ministr zahraničního obchodu v rámci své pravomoci.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Barčák v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí vydalo v dohodě s Federálním statistickým úřadem a pokud jde o předpisy uvedené v bodech 1, 2, 3, 4, 5 a 7, též v dohodě s Federálním cenovým úřadem

1. Oborový kalkulační vzorec pro sestavování kalkulací ceny vývozních a dovozních výkonů v odvětví zahraničního obchodu

[čj. XV/3-1156/1973 ze dne 15. ledna 1973].

Tímto předpisem se stanoví oborový kalkulační vzorec pro kalkulaci kupní ceny vyváženeho a dováženého zboží, prací a služeb (vývozních a dovozních výkonů) v odvětví zahraničního obchodu. V pokynech k tomuto kalkulačnímu vzorci se stanoví náplň jeho jednotlivých kalkulačních položek, dále se v nich zejména vymezuje kalkulační jednice a určuje se způsob zjišťování kalkulačních položek na kalkulační jednici, způsob sestavování kalkulace a její návaznost na rozpočetnictví a na účetnictví.

Tento oborový kalkulační vzorec a pokyny k němu platí od 1. ledna 1973 a byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji, částka 8/1973;

2. Oborový kalkulační vzorec pro kalkulaci ceny stavebních prací a pokyny k němu

[čj. XV/2-9552/1973 ze dne 27. dubna 1973].

Tímto předpisem se stanoví oborový kalkulační vzorec závazný pro kalkulaci nákladů na stavební práce prováděné dodavatelskými organizacemi, které jsou zahrnuty do odvětví 21 — stavebnictví a 22 — přidružená stavební výroba jednotného číselníku organizací v ČSSR. V pokynech k tomuto kalkulačnímu vzorci se stanoví náplň jeho jednotlivých položek, dále se v nich vymezují kalkulační jednice, kalkulační povinnost a stanoví se oceňování v kalkulacích, jakož i návaznost kalkulace na rozpočetnictví a na účetnictví.

Tento oborový kalkulační vzorec a pokyny k němu platí od 1. ledna 1974. Nadřízené organizace mohly stanovit povinnost používat jej již od 1. ledna 1973. Pro tvorbu velkoobchodních cen stavebních prací platí tento kalkulační vzorec počínaje obdobím a v rozsahu, který stanoví Federální cenový úřad.

Oborový kalkulační vzorec pro kalkulaci ceny stavebních prací a pokyny k němu byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji, částka 10/1973;

3. Oborový kalkulační vzorec pro kalkulaci cen výrobků, prací a služeb v hospodářských organizacích v oblasti kultury a pokyny k němu

[čj. XV/3-8800/1973 ze dne 21. května 1973].

Tímto předpisem se stanoví oborový kalkulační vzorec pro kalkulaci cen výrobků, prací a služeb v hospodářských organizacích v oblasti kultury. V pokynech k tomuto kalkulačnímu vzorci se stanoví náplň jeho jednotlivých položek, dále se v nich zejména vymezují nekalkulovatelné náklady, kalkulační jednice a určují se způsoby stanovení kalkulačních položek na kalkulační jednici, jakož i vztah kalkulace k oceňování a její návaznost na rozpočetnictví a na účetnictví.

Tento oborový kalkulační vzorec a pokyny k němu platí od 1. ledna 1974 a byly zaslány ministerstvu kultury ČSR a ministerstvu kultury SSR;

4. Závaznost oborových kalkulačních vzorců při předkládání údajů pro cenovou přestavbu

[čj. XV/1-11 395/1973 ze dne 23. května 1973].

Tímto předpisem se zajišťuje závaznost schválených oborových kalkulačních vzorců pro všechny hospodářské organizace, které se podílejí na výrobě příslušného oboru rozsahem rozhodným pro stanovení nových velkoobchodních cen. Při zjišťování nákladů pro přípravu podkladů pro stanovení nových velkoobchodních cen při komplexní cenové přestavbě k 1. 1. 1976 se použije položek oborových kalkulačních vzorců, schválených organizacím, které jsou gestory cenové přestavby pro dané výrobky.

Tento předpis byl uveřejněn ve Finančním zpravodaji, částka 8/1973;

- 5. Oborový kalkulační vzorec pro kalkulaci cen výrobků, prací a služeb, s výjimkou ubytování, v podnicích vnitřního obchodu a organizacích spotřebního družstevnictví a pokyny k němu**
(čj. XV/3-9240/1973 ze dne 28. května 1973).

Tímto předpisem se stanoví oborový kalkulační vzorec pro kalkulaci cen výrobků, prací a služeb (s výjimkou ubytování) v podnicích vnitřního obchodu a v organizacích spotřebního družstevnictví. V pokynech k tomuto kalkulačnímu vzorci se stanoví náplň jeho jednotlivých položek, dále se v nich zejména vymezuje kalkulační jednice a určují se způsoby stanovení kalkulačních položek na kalkulační jednici, vztahy kalkulace k oceňování a k stanovení cen a návaznost kalkulace na rozpočetnictví a na účetnictví.

Tento oborový kalkulační vzorec a pokyny k němu platí od 1. ledna 1974 a byly uveřejněny ve Věstníku ministerstva obchodu ČSR, částka 8/1973;

- 6. Pokyny pro vedení účetnictví v zálohovaných organizacích**
(čj. XV/31-9249/1973 ze dne 28. května 1973).

Tímto předpisem se vydávají pokyny pro vedení evidence o peněžním hospodaření, materiálu, drobných a krátkodobých předmětech, základních prostředcích, pohledávkách, závazcích a ceninách v zálohovaných organizacích. V příloze k těmto pokynům je připojen vzor peněžního deníku s vysvětlivkami k jeho vedení.

Tyto pokyny nabývají platnosti od 1. července 1973 a byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji, částka 9/1973;

- 7. Zásady pro používání oborových kalkulačních vzorců v hospodářských organizacích řízených národními výbory**
(čj. XV/2-11 748/1973 ze dne 28. května 1973).

V předpisu se uvádějí oborové kalkulační vzorce, které v zásadě platí pro vyjmenované organizace řízené národními výbory. V předpisu výslovně neuvedené organizace výrobní i nevýrobní, mající povinnost kalkulovat, používají oborových kalkulačních vzorců, pokud je pro potřebu příslušných oborů vydal některý ústřední orgán. V předpisu se dále stanoví, jakých kalkulačních vzorců použijí uvedené organizace, není-li pro jejich činnost vydán v národním hospodářství oborový kalkulační vzorec.

Zásady pro používání oborových kalkulačních vzorců v hospodářských organizacích řízených národními výbory byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji, částka 9/1973;

- 8. Pokyny pro vedení účetnictví ve veřejném stravování v souvislosti se zavedením jednotné tvorby cen ve veřejném stravování od 1. července 1973**
(čj. XV/3-14 014/1973 ze dne 12. června 1973).

Těmito pokyny se stanoví způsob sledování a ocenění zásob surovin sloužících k přípravě jídel a nápojů, jakož i potravinářského a průmyslového zboží určeného k prodeji v nezměněném stavu v analytické evidenci organizací veřejného stravování. Dále pokyny stanovily povinnost nového ocenění uvedených zásob k 1. červenci 1973 v organizacích, na něž se vztahují Směrnice pro tvorbu jednotných cen ve veřejném stravování. Pokyny se vydávají v návaznosti na uvedené Směrnice a jejich účelem je zajistit jednotný postup v účetnictví organizací veřejného stravování.

Tyto pokyny nabývaly účinnosti dnem 1. července 1973 a byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji, částka 8/1973;

- 9. Směrnice o prověřování a schvalování ročních účetních závěrek organizací spotřebního družstevnictví**
(čj. XV/3-16 677/1973 ze dne 20. července 1973).

Těmito směrnici se stanoví rozsah prověřování správnosti roční účetní závěrky v organizacích spotřebního družstevnictví. Dále se ve směrnici určuje zaměření ročního rozboru hospodářské činnosti uvedených družstevních organizací, způsob závěrečného hodnocení jejich činnosti a schválení jejich roční účetní závěrky.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1974 a byly zaslány Českému svazu spotřebních družstev v Praze a Svazu slovenských spotřebních družstev v Bratislavě;

10. Republikace jednotné účtové osnovy a směrnic k ní podle stavu k 1. lednu 1974

(čj. XV/1, 3-17 825/1973 ze dne 14. srpna 1973).

Tímto předpisem se vydává jednotná účtová osnova v národním hospodářství a směrnice k ní ve znění platném k 1. lednu 1974. Vydáním jednotné účtové osnovy a směrnic k ní se současně zrušily všechny předpisy, kterými se stanovila, měnila a doplňovala tato účtová osnova se směrnicemi od roku 1966 do roku 1972.

Jednotnou účtovou osnovu v národním hospodářství a směrnice k ní platné k 1. lednu 1974 vydalo federální ministerstvo financí jako samostatnou publikaci v n. p. SEVT, Praha;

11. Směrnice o prověřování a schvalování ročních účetních závěrek hospodářských organizací bytového družstevnictví

(čj. XV/3-20 033/1973 ze dne 27. září 1973).

Těmito směrnicemi se stanoví rozsah prověřování správnosti roční účetní závěrky hospodářských organizací bytového družstevnictví, tj. okresních výstavbových bytových družstev, bytových údržbářských družstev a podniků Drupos. Dále se v těchto směrnicích určuje zaměření ročního rozboru hospodářské činnosti uvedených družstevních organizací, způsob závěrečného hodnocení jejich celoroční činnosti a schválení jejich roční účetní závěrky.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1974 a byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji, částka 11/1973;

12. Zásady pro prověřování a schvalování ročních účetních závěrek rozpočtových a příspěvkových organizací

(čj. XV/31-24 439/1973 ze dne 29. října 1973).

V těchto zásadách se určuje zaměření rozboru celoročního rozpočtového hospodaření rozpočtových a příspěvkových organizací. Dále se v nich stanoví, v kterých případech se u rozpočtových a příspěvkových organizací provádí dodržování ustanovení vyhlášky č. 154/1971 Sb., o účetnictví, a u kterých z těchto organizací se provede závěrečné hodnocení jejich celoroční činnosti. Současně se v zásadách upravuje způsob schválení roční účetní závěrky u zmíněných organizací.

Podle těchto zásad se poprvé postupovalo při prověřování a schvalování ročních účetních závěrek rozpočtových a příspěvkových organizací za rok 1973. Zásady byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji, částka 13/1973;

13. Pokyny pro provádění rozborů hospodářské činnosti státních hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu

(čj. XV-23 292/1973 ze dne 7. listopadu 1973).

Těmito pokyny se vymezuje zaměření ročních, čtvrtletních a měsíčních rozborů hospodářské činnosti státních hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu, prováděných v rámci jejich informačních soustav. Dále se v těchto pokynech řeší otázky využívání výsledků rozborů, vypracovávání zpráv o výsledcích rozborů, účasti pracujících na rozborech a rozpracování pokynů ústředními orgány.

Pokyny mají dvě přílohy. V příloze 1 se rozvádějí ve stručné formě zásady a metody rozborů a příloha 2 obsahuje příklad obsahu roční rozborové činnosti výrobního podniku.

Těchto pokynů použily organizace poprvé při hodnocení své hospodářské činnosti za rok 1973. Pokyny byly uveřejněny ve Finančním zpravodaji, částka 14/1973;

14. Směrnice o prověřování a schvalování ročních účetních závěrek výrobních družstev

(čj. XV/3-20 034/1973 ze dne 8. listopadu 1973).

Těmito směrnicemi se stanoví rozsah prověřování správnosti roční účetní závěrky výrobních družstev. Dále se ve směrnicích určuje zaměření ročního rozboru hospodářské činnosti uvedených družstev, způsob závěrečného hodnocení jejich činnosti a schválení jejich roční účetní závěrky.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1974 a byly zaslány Českému svazu výrobních družstev v Praze a Slovenskému svazu výrobních družstev v Bratislavě.

Do předpisů uvedených v bodech 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12 a 13 tohoto oznámení lze nahlídnout v ministerstvech financí, u krajských finančních správ a u finančních odborů krajských a okresních národních výborů.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 29. prosince 1973, čj. 16 170/73) **o zřízení státní přírodní rezervace „Růžák“** a to k ochraně přirozených smíšených porostů a typické teplomilné květeny na čedičovém podkladě.

Výnos spolu s podmínkami k ochraně státní přírodní rezervace jsou uloženy u Okresního národního výboru v Děčíně, u Krajského střediska památkové péče a ochrany přírody v Ústí n. Labem a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 29. prosince 1973, čj. 16 435/73) **o zřízení státní přírodní rezervace „Nad Dolským mlýnem“**, a to k ochraně rašeliniště s rojovníkem bahenním na artézském prameni v pískovcích.

Výnos spolu s podmínkami k ochraně státní přírodní rezervace jsou uloženy u Okresního národního výboru v Děčíně, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí n. Labem a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 29. prosince 1973, čj. 18 584/73) **o novém vymezení státní přírodní rezervace „Červené blato“**, zřízené ministerstvem kultury výnosem ze dne 21. 9. 1953, čj. 1310/53 k ochraně charakteristicky vyvinuté biocenoty přechodového a vrchovištního rašeliniště nižších poloh, jednoho z posledních v jižních Čechách.

Výnos o novém vymezení státní přírodní rezervace spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru České Budějovice a Jindřichův Hradec, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody Jihočeského kraje v Českých Budějovicích a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Tímto výnosem se ruší výnos ministerstva kultury ze dne 21. září 1953, čj. 1310/53, kterým byla původně státní přírodní rezervace „Červené blato“ zřízena na ploše 39,41 ha.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** (ze dne 29. prosince 1973, čj. 18 922/73) **o zřízení státní přírodní rezervace „Zadní Hády“**, a to k ochraně přirozených lesních typů na vápenci s příměsí devonských pískovců a spraší.

Výnos o zřízení státní přírodní rezervace spolu s podmínkami k její ochraně a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru Brno-venkov, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody Jihomoravského kraje v Brně a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.